

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 29564-04-22 רושה נ' יפתח ואח'

לפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

תובעת לימור רושה
ע"י ב"כ עוה"ד שחר ארביב

נגד

נתבעים 1. דוד יפתח, עו"ד
2. שלוה פוטשניק, עו"ד

פסק דין

1. בתיק זה הגישה התובעת תביעה כספית על סך 9,794 ₪ נגד הנתבעים, שהם עורכי דין, לתשלום חוב בגין שירותי המצאות משפטיות שסופקו להם ע"י התובעת, באמצעות בן זוגה, מר אסף ברדה, בשנת 2019.

בהתאם להחלטה מיום 4.6.23 יינתן פסק הדין על סמך החומר הקיים בתיק.

2. אין מחלוקת בין הצדדים כי לאורך השנים ניתנו ע"י מר ברדה שירותים שונים לנתבעים, והמחלוקת היא בדבר היקף השירותים שניתנו ולא שולמה התמורה בגינם.

התובעת הגישה סיכום חשבון כללי, שהוא טבלה המפרטת את כלל השירותים המשפטיים שסיפקה לנתבעים (נספח 4 לתיק המוצגים מטעם התובעת), כאשר חלק מן החיובים נתמכים בחשבוניות מס (השורות המסומנות בצהוב). חשבוניות המס (ומספרי חשבונות העסקה אליהם הן מתייחסות) צורפו אף הן (נספחים 6-12 לתיק המוצגים של התובעת). כמו כן, צירפה התובעת תכתובות שהתנהלו ביישומון ווטסאפ, לתמיכת הטענה כי השירותים המפורטים בטבלה אכן סופקו.

3. בהחלטה שניתנה בתום הדיון שהתקיים ביום 22.1.2023, נדרשו הנתבעים להמציא את התייחסותם לכל אחד ואחד מן השירותים המשפטיים המפורטים בטבלה שהגישה

התובעת, דהיינו – האם הם כופרים בכך שהשירות סופק, וככל שהם טוענים כי שולמה התמורה בעדו, לפרט כיצד.

4. ביום 10.2.2023 הגישו הנתבעים לתיק הודעה בה טענו כי לאחר בדיקת מסמכי התובעת עולה כי קיים סך של כ- 3,000 ₪ אשר התובעת הייתה אמורה לגבות ישירות מן הלקוחות אשר עבורם ניתנו השירותים, כי הנתבעים פנו ללקוחות אלו, וכי אלו התחייבו להסדיר את התשלום עד ליום 10.3.2023. כן טענו הנתבעים, כי ממסמכי התובעת עולה כי סך החשבוניות מצטבר כדי 14,550 ₪ וסך התקבולים שהועברו עומד על 6,932 ₪, כך שבניכוי הסכום שאמור להיות משולם ע"י לקוחות הנתבעים, עומדת היתרה לתשלום על סך של 4,618 ₪ על פי מסמכי התובעת עצמה.

בהחלטה מיום 12.2.2023 הובהר לנתבעים כי ההודעה שהגישו אינה עומדת בדרישות ההחלטה, אשר במסגרתה נצטוו להתייחס באופן קונקרטי לכל אחד מן השירותים הרלוונטיים, והם נדרשו להשלים התייחסותם. בהמשך טענו הנתבעים כי חסרים להם מסמכים ולפיכך נדרשו להבהיר אילו חשבונות עסקה חסרים להם על מנת שהתובעת תידרש להמציאם לאלתר.

5. ביום 16.2.2023 הגישו הנתבעים הודעה במסגרתה פירטו אילו חשבונות, לטענתם שולמו ואילו לא. כן פירטו ביחס לחלק מחשבונות העסקה כי אין הם יודעים במה מדובר.

בהחלטה מאותו יום נדרשו הנתבעים לפרט באיזה אופן שולמה התמורה בעד השירותים שהם טוענים כי שולמה התמורה בגינם (בין על ידיהם ובין ע"י לקוחותיהם), ובמקביל הצטוותה התובעת לפרט התייחסותה ביחס לאותם חשבונות עסקה שהנתבעים טענו כי אינם מוכרים להם ולא ידוע להם בגין איזה שירות ניתנו.

בהודעתה מיום 19.2.2023 התייחסה התובעת לכל אחד מן החשבונות אשר לטענת הנתבעים לא הכירו והבהירה את מהות השירות המשפטי שסופק, תוך הפנייה, ביחס לחלק מן העניינים, להתכתבויות שהתנהלו בין הצדדים אגב מתן השירותים.

בהודעתם מיום 20.2.2023 פירטו הנתבעים את טענותיהם ביחס לחשבוניות ששולמו. לא צורפו אסמכתאות.

6. ביום 21.2.2023 התקיים דיון נוסף במעמד הצדדים, אך כעולה מן הפרוטוקול, חרף מאמצי בית המשפט לא עלה בידיו לקיים דיון ענייני.

ביום 26.2.2023 הגישה התובעת התייחסותה ביחס לטענות הנתבעים כי חשבונות אלו או אחרים אינם מוכרים להם או כי תמורתם שולמה. טענות התובעת נתמכו באסמכתאות, למצער ביחס לרובם של השירותים המשפטיים הנטענים.

ביום 19.3.2023 הגישו הנתבעים התייחסותם לטענות התובעת, ופירוט ביחס לחלק מן השירותים את האופן שבו בוצע התשלום בגינם, תוך הפנייה לתדפיסי חשבון בנק של התובעת. ביחס לחלק מן השירותים נטען כי התמורה שולמה במזומן, ע"י הנתבעים או ע"י לקוחותיהם, וביחס לחלק מן השירותים נטען כי התמורה שולמה ע"י הלקוחות, אשר התבקשו לאתר את האסמכתאות לתשלום.

בהחלטה מיום 21.3.2023 התבקשה התובעת להתייחס לאישורי ההעברות שהוצגו ע"י הנתבעים, וביום 17.4.2023 הוגשה התייחסותה.

7. בהמשך, ולאחר שניסיונות שנעשו לכל אורך הדרך על ידי בית המשפט להביא למיקוד המחלוקות או להסכמה להכרעת התיק על דרך הפשרה לא צלחו, מונתה מומחית מטעם בית המשפט לבחינת טענותיהם ההדדיות של הצדדים ביחס לתשלומים שבוצעו.

התובעת שילמה את חלקה בשכר טרחת המומחית כפי שנדרשה, אך הנתבעים לא עשו כן, ולאחר מספר הודעות ובקשות של התובעת למחיקת כתבי הגנתם בשל כך, ניתנה החלטת בית המשפט לפיה בוטל המינוי ונקבע כי ההכרעה בתיק תיעשה על סמך החומר שהוגש.

דין והכרעה

8. התובעת הגישה תביעה לתשלום חוב בגין שירותים משפטיים, ופירטה את כל השירותים שניתנו. ההכרעה בתיק תיעשה לפי העקרונות הבאים:

א. מקום בו מאשרים הנתבעים כי קיבלו את השירות וטוענים כי היה על הלקוחות לשלם – מן הדין לחייב את הנתבעים בתשלום, שכן הם אלו שהזמינו את השירות, וככל שיחפצו בכך יהיה עליהם לפנות ללקוחותיהם לשיפוי. יוער, כי ממילא ביחס לחלק זה של החוב טענו הנתבעים כי הלקוחות התחייבו לשלם עד ליום 10.3.2023 אך לא עדכנו כי בוצע תשלום כלשהו.

ב. מקום בו טוענים הנתבעים כי לא קיבלו את השירות או כי אינו מוכר להם – הנטל על התובעת להוכיח כי סיפקה את השירות ולפיכך יש לבדוק אם עמדה בנטל זה. אם עמדה בו, תתקבל התביעה בגין רכיבים אלו (בהעדר טענת הגנה לעניין התמורה) ואם לאו, תידחה התביעה בגין רכיבים אלו.

ג. מקום בו מאשרים הנתבעים כי קיבלו את השירות הנטען אך טוענים כי שולמה תמורתו – עובר הנטל אליהם להוכיח כי שילמו את התמורה. ככל שלא הציגו ראיות לביצוע התשלום (קרי טענו כי התשלום בוצע במזומן ולא צורפה אסמכתא או טענו כי התשלום בוצע ע"י לקוחות אשר התחייבו לערוך בירורים אך תוצאות בירורים אלו ואסמכתאות לתשלום לא הועברו) – הרי שהם לא עמדו בנטל להוכיח כי שילמו ולפיכך דין התביעה בגין חיובים אלו להתקבל.

ד. מקום בו מאשרים הנתבעים כי קיבלו את השירות, טוענים כי שולמה התמורה, וצירפו אסמכתא לכך, עובר הנטל לתובעת להוכיח כי התשלום שהועבר אינו בגין השירות הרלוונטי, וככל שלא עמדה בנטל זה, דין תביעתה בגין רכיבים אלו להידחות.

9. להלן אבחן את רכיבי התביעה על פי העקרונות הנ"ל, ולאחר מכן אתייחס לטענות הצדדים לגבי סכומים נוספים שנטען כי הועברו, ככל שלא זכו להתייחסות בניתוח החיובים.

10. חיובים שהנתבעים מודים שלא שולמו:

חשבונית 50476 על סך 152.1 ₪, חשבונית 50481 על סך 52.65 ₪, חשבונית 50515 על סך 128.7 ₪, חשבונית 50520 על סך 93.6 ₪, חשבונית 50521 על סך 93.6 ₪, חשבונית 50535 על סך 93.6 ₪, חשבון עסקה 40225 על סך 152.1 ₪ (נרשם בטעות בהודעת הנתבעים 40255), חשבון עסקה 40345 על סך 152.1 ₪, חשבון עסקה 40376 על סך 152.1 ₪, חשבון עסקה 40540 על סך 311.69 ₪, חשבון עסקה 40649 על סך 152.1 ₪, חשבון עסקה 40844 על סך 234 ₪, חשבון עסקה 41003 על סך 199.84 ₪.

סה"כ בגין חשבוניות אלו זכאית התובעת לתשלום בסך 1,968.18 ₪.

חשבוניות עסקה 40004 (397.8 ₪), 40021 (152.1 ₪), 40027 (304.2 ₪), 40053 (304.2 ₪), 40055 (234 ₪) – לא ראיתי שהנתבעים העלו טענות כלשהן בקשר לחשבוניות אלו. על פי הטבלה נספח 4 לתיק המוצגים, שולם מתוך זה סך של 503 ₪ (קבלה 80196), נוסף על כך, בתשובתה לטענות הנתבעים בעניין חשבונית אחרת (40130) טענה התובעת כי סך של 842.4 ₪ ששולם ביום 22.9.2019 ע"י טופ סקיי ליינ, מתייחס לחשבוניות עסקה אלו והופקה בגינו קבלה 80210 (ראו סעיף 13 לנספח 1 להודעת התובעת מיום 17.4.2023). לכן יש לחייב את הנתבעים בגין חשבוניות אלו בסך של 46.9 ₪ בלבד (סך חמשת החשבוניות בניכוי 503 ₪ ובניכוי 842.4 ₪).

ביחס לחשבון עסקה 40388 על סך 152.1 ₪, חשבון עסקה 40532 על סך 298.35 ₪, חשבון עסקה 40831 על סך 152.1 ₪ - לא ראיתי כי הנתבעים העלו טענה כלשהי ביחס לחשבוניות אלו ולכן יש לראות את הנתבעים כמודים בחיוב ולקבוע כי התובעת הוכיחה כי היא זכאית לתשלום סכומים אלו.

סך הכל זכאית התובעת לתשלום בגין החיובים שבהם הודו הנתבעים או שלא העלו ביחס אליהם כל טענה ולא נזקפו תשלומים לזכותם – 2,617.63 ₪.

11. חיובים שהנתבעים טענו שאינם מוכרים להם:

חשבונית 50660 על סך 152.1 ₪, התובעת טוענת שמדובר בלקוח ירוק עד ופרטי השליחות הוצגו בדיון האחרון, אכן הצדק עם התובעת (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 1-2) לכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום;

חשבון עסקה 40077 (חלק מחשבונית 50687) על סך 886.16 – התובעת פירטה באיזו שליחות מדובר, ובדיון אישרה זאת הנתבעת 2 (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 3) לכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום;

חשבון עסקה 40138 על סך 198.9 ₪ - התובעת פירטה שמדובר בהגשה לכנ"ר בירושלים וצירפה אסמכתא (נספח 20 להודעת התובעת מיום 17.4.2023) ולכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום;

חשבון עסקה 40163 על סך 222.3 ₪ - התובעת הבהירה שמדובר בשליחות לעו"ד שרון בפתח תקווה וצירפה אסמכתא (נספח 21 להודעת התובעת מיום 17.4.2023) ולכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום;

חשבון עסקה 40443 על סך 152.1 ₪ - התובעת לא מצאה אסמכתאות לשליחות ולפיכך יש לקבוע כי לא הוכיחה שהיא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40606 על סך 93.6 ₪ - התובעת לא מצאה אסמכתאות לשליחות ולפיכך יש לקבוע כי לא הוכיחה שהיא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40608 על סך 140.4 ₪ - התובעת לא מצאה אסמכתאות לשליחות ולפיכך יש לקבוע כי לא הוכיחה שהיא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40650 על סך 152.1 ₪ - התובעת לא מצאה אסמכתאות לשליחות ולפיכך יש לקבוע כי לא הוכיחה שהיא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40537 על סך 152.1 ₪ - התובעת פירטה כי מדובר בשליחות לטאבו והמציאה אסמכתאות (נספח 24 להודעת התובעת מיום 17.4.2023) ולפיכך יש לקבוע כי היא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40670 על סך 318.24 ₪ - התובעת פירטה כי מדובר בשליחות דחופה לבית המשפט העליון והמציאה אסמכתאות (נספח 26 להודעת התובעת מיום 17.4.2023) ולפיכך יש לקבוע כי היא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40705 על סך 152.1 ₪ - התובעת פירטה כי מדובר בשליחות לטאבו והמציאה אסמכתאות (נספח 25 להודעת התובעת מיום 17.4.2023); מצד שני, בגין חשבון עסקה זה (יחד עם חשבונות עסקה נוספים) מאשרת התובעת כי שולם סך של 152.1 ₪ (עמ' 182 לתיק המוצגים של התובעת, קבלה מספר 80343) ולכן יש לקבוע כי הסכום שולם (התקבול מושא הקבלה לא קוזזה מחשבונות אחרים).

חשבון עסקה 40804 על סך 152.1 ₪ - התובעת פירטה כי מדובר במסירה בתחנה המרכזית ומצרפת אסמכתא (נספח 28 להודעת התובעת מיום 17.4.2023) ולפיכך יש לקבוע כי היא זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 41071 על סך 257.4 ₪ - הנתבעים טענו כי השליחות בוטלה, התובעת טוענת כי אליהם להציג אסמכתא (בסעיף 39 להתייחסות התובעת נרשם בטענות חשבון עסקה 41075) אולם בכך נתפסה התובעת לכלל טעות, שכן מקום בו מכחישים הנתבעים כי השירות סופק עליה הנטל להוכיח כי אכן סיפקה אותו והיא זכאית לתשלום. לפיכך אני קובעת כי התובעת לא הוכיחה כי היא זכאית לתשלום בגין חיוב זה.

סך כל הסכומים שהתובעת הוכיחה כי היא זכאית להם בגין חיובים שהנתבעים טענו כי אינם מכירים והתובעת הוכיחה כי היא זכאית לתשלום בגינם – 2,081.9 ₪.

12. חיובים שהנתבעים טענו ששולמו, אך לא צורפה אסמכתא:

חשבונית 50423 על סך 93.6 ₪ (נטען לתשלום במזומן, התובעת מכחישה), חשבונית 50582 על סך 670 ₪ (נטען ששולם ע"י תורג'מן, התובעת מכחישה), חשבונית 50590 על סך 351 ₪ (נטען ששולם ע"י תורג'מן, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40464 על סך 152.1 ₪ (נטען כי שולם במזומן ע"י נטע לוי, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40423 על סך 152.1 ₪ (נטען כי שולם ע"י שמעוני, התובעת מכחישה), חשבונית 40375 על סך 117 ₪ (נטען כי שולם במזומן, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40613 על סך 397.8 ₪ (נטען כי שולם ע"י תורג'מן, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40648 על סך 152.1 ₪ (נטען כי שולם ע"י קולטוב, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40691 על סך 140.4 ₪ (נטען כי שולם ע"י קולטוב, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40748 על סך 304.2 ₪ (נטען כי שולם ע"י קולטוב, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40757 על סך 304.2 ₪ (נטען כי שולם במזומן), חשבון עסקה 40857 על סך 397.8 ₪ (בתשובת הנתבעים נטען במקום אחד כי שולם ע"י יעל מגורי סך 152.1 ₪ ובמקום אחר כי שולם ע"י תורג'מן, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 40997 על סך 117 ₪ (נטען כי שולם במזומן, התובעת מכחישה), חשבון עסקה 41095 על סך 152.1 ₪ (נטען כי שולם במזומן, התובעת מכחישה).

משלא צורפה אסמכתא לתשלום בגין חיובים אלו אני קובעת כי הנתבעים לא הוכיחו כי הם שולמו ולכן יש לחייב את הנתבעים לשלם אותם לתובעת. הסך הכולל של חיובים אלו עומד על סך 3,653.5 ₪.

חשבון עסקה 40219 על סך 798.99 ₪ (צויין בטעות בהודעת הנתבעים 40129) וחשבון עסקה 40248 על סך 304.2 ₪ – הנתבעים טענו כי תורג'מן שילם, לא צירפו אסמכתא; לא ראיתי כי בהודעתה מיום 17.4.2023 התייחסה התובעת לחשבונות אלו, ובטבלה נרשם כי שולמו בגינם תשלומים בסך מצטבר של 979 ₪ (קבלות 80235-80236). לכן אני קובעת כי בגין חשבונות אלו נותרה יתרה לתשלום בסך 124.1 ₪.

סך כל הסכומים שהנתבעים הודו שקיבלו את השירותים בגינם, אך טענתם כי שילמו תמורתם לא הוכחה (בין שנטען כי שולמו במזומן ובין שנטען כי שולמו ע"י מי מלקוחותיהם אך לא צורפה כל אסמכתא), ולפיכך יש לקבוע כי הוכח במאזן ההסתברויות כי התובעת זכאית לתשלום בגינם עומד על סך 3,777.6 ₪.

13. חיובים שהנתבעים טענו ששולמו וצורפה אסמכתא:

כפי שצינתי לעיל, ביחס לכל אחד מחיובים אלו, יש לבחון את טענות הנתבעים לגופן, האם הוכחו והאם הופרכו ע"י התובעת, כמפורט להלן:

חשבונית 50433 – הנתבעים צרפו אסמכתא להעברה, בטבלה נספח 4 יש זיכוי כך שהתובעת למעשה מאשרת שהחשבונית שולמה ואף זיכתה את הנתבעים בגינה;

חשבוניות 50482, 50522, חשבון עסקה 40115, חשבון עסקה 40167, חשבון עסקה 40637, חשבון עסקה 40775 – ביחס לחיובים אלו טוענים הנתבעים כי שולמו ע"י אמיר מזוז, בהעברה בנקאית בסך 800 ₪ שבוצעה ביום 16.12.2019; התובעת טוענת שסך החשבונות הוא 1,462.5 ₪ ולא 800 ₪, כי אין התאמות בתאריכים, וכי אחת החשבוניות מתייחסת לשליחות שבוצעה עבור לקוח אחר (זייטמן). מצד שני, התובעת מאשרת את קבלת הסך של 800 ₪ מאמיר מזוז (ראו עמ' 182 לתיק המוצגים של התובעת, שורה שלישית בטבלה, קבלה 80311) ולכן יש לקזז את הסך של 800 ₪ ולזכות את התובעת בגין חשבונות אלו בהפרש בסך 662.5 ₪ בלבד. נוסף על כך, עפ"י הטבלה נספח 4 שולם בגין חשבון עסקה 40115 סך של 286 ₪ (קבלה מספר 80207) כך שנתר לתשלום סך של 376 ₪ בלבד;

חשבונית 50519 - התובעת מאשרת ששולמה;

חשבונית 50542 – חשבונית מחודש יולי 2019 על סך 140.4 ₪; הנתבעים טענו כי בוצעה העברה ע"י הלקוחה (מסיקה אפרת), מצורפת אסמכתא להעברת סך של 456 ₪ מיום 24.2.20; התובעת טוענת שאין התאמה בסכום ובמועד כך שניתן להניח שמדובר בתשלום על חשבונית אחרת; משלא הפנתה התובעת לחשבונית אחרת שרלוונטית ללקוחה זו, הרי שחרף הפער בסכום אני סבורה כי במאזן ההסתברויות סביר יותר כי החשבונית שולמה (ייתכן יחד עם הוצאות נוספות) והתובעת לא עמדה בנטל ביחס לחשבונית זו;

חשבונית 50559 על סך 117 ₪ - נטען לתשלום במזומן, התובעת מאשרת;

חשבונית 50612 – הנתבעים טענו שמגיע להם זיכוי, מפנים להודעת ווטסאפ מיום 5.8.2019; התובעת מתנגדת אך לא מתמודדת עם ההודעה ("עזוב; עליי; באהבה") לכן יש לקבוע כי התובעת אינה זכאית לתשלום בגין חשבונית זו;

חשבון עסקה 40130 על סך 304.2 ₪ - הנתבעים טענו ששולם ע"י טופ סקיי ליין, התובעת מראה לאילו חשבוניות יוחס התשלום האמור ששולם ע"י טופ סקיי ליין (נספח 23 להודעת התובעת מיום 17.4.2023) והוא אכן קוזז כמפורט לעיל, ולכן יש לחייב את הנתבעים בסכום זה;

חשבון עסקה 40789 על סך 152.1 ₪ - התובעת מודה ששולם;

חשבון עסקה 40902 על סך 152.1 ₪ - הנתבעים טענו ששולם ע"י דוד כץ בהעברה בנקאית על סך 300 ₪ מיום 9.3.2020 אולם התובעת מבהירה כי העברה זו מתייחסת לשליחויות אחרות שבוצעו עבור אותו לקוח ומצרפת אסמכתאות (ראו סעיף 34 לנספח 1 להודעת התובעת מיום 17.4.2023 ונספח 31 לה). לכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

חשבון עסקה 40909 (בחלק מהמקומות נרשם בטעות 40908) על סך 152.1 ₪ וחשבון עסקה 40930 על סך 198.9 ₪ - הנתבעים טענו ששילמו והפנו להעברות כספיות וקבלות; התובעת מתייחסת ומפרטת כי ההעברות הכספיות אליהן מפנים הנתבעים מתייחסים לחשבוניות אחרות שהנתבעים זוכו בגינן, ומצרפת אסמכתאות (ראו סעיף 32 לנספח 1 להודעת התובעת מיום 17.4.2023 וכן נספחים 29-30 שם). לכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום בגין חיובים אלו;

חשבון עסקה 40976 על סך 397.8 ₪ - הנתבעים טוענים כי שולם ע"י סנדרה צוקרמן ומפנים להעברה בנקאית על סך 340 ₪, התובעת טוענת כי אינה מאמינה אולם לא מספקת הסבר חלופי להעברה זו ולפיכך יש לקבוע כי הוכח במאזן ההסתברויות כי היתרה לתשלום בגין חשבון זה היא בגובה ההפרש בסך 57.8 ₪ בלבד;

חשבון עסקה 41002 על סך 152.1 ₪ - הנתבעים טענו כי שולם ע"י דוד כץ בהעברה בנקאית על סך 300 ₪ מיום 9.3.2020 אולם התובעת מבהירה כי העברה זו מתייחסת לשליחויות אחרות שבוצעו עבור אותו לקוח ומצרפת אסמכתאות (ראו סעיף 37 לנספח 1 להודעת התובעת מיום 17.4.2023 ונספח 31 לה). לכן יש לקבוע כי התובעת זכאית לתשלום בגין חיוב זה;

סך כל החיובים אשר לגביהם העלו הנתבעים טענות שנתמכו באסמכתאות, אולם אלו הופרכו ע"י התובעת, כך שיש לקבוע כי הוכח במאזן ההסתברויות כי התובעת זכאית לקבלת התשלום בגינם – 1,393.2 ₪.

14. העולה מן המקובץ, כי בגין החשבוניות וחשבוניות העסקה שפורטו ע"י התובעת בתיק המוצגים שהוגש מטעמה, ובפרט בטבלה שצורפה כנספח 4 במסגרתו – 9,870.33 ₪.

מסכומים אלו, יש להפחית את התשלומים אשר התובעת מודה ששולמו לה ביחס לחיובים אלו, ככל שאלו לא קוזזו כבר כנגד איזה מן החיובים. מדובר בתשלום בציק על סך 2,316 ₪ שנמסר לתובעת ביום 1.1.2020 (קבלה 80310) ובתשלום על סך 600 ₪ ששולם ע"י לוי שרה (קבלה 80380), שה"כ 2,916 ₪ כך שיתרת החוב לתובעת בגין החשבוניות וחשבונות העסקה מושא התביעה עומדת על סך של 6,954.33 ₪.

15. הנתבעים טענו (בסעיף 3 להודעתם מיום 19.3.2023) כי קיימים תשלומים והעברו נוספים אשר הועברו לתובעת ולא הובאו בחשבון על ידיה, אולם התובעת מסרה הסברים ואסמכתאות לכל אחת ואחת מן ההעברות הנדונות – כאשר ביחס לחלק מהם ציינה התובעת כי ההעברות שעליהן מצביעים הנתבעים כלל לא מתייחסות ללקוחות שלהם (או שהנתבעים לא הוכיחו כי הם מתייחסים ללקוחות שלהם), ביחס לחלק מן ההעברות הוכח כי נזקפו על חשבון חיובים אחרים, וביחס לחלק מן הסכומים הוכח כי מדובר בתשלומי אגרות וכיוצ"ב שבוצעו ע"י התובעת.

במצב דברים זה, לא מצאתי כי יש להפחית סכומים נוספים מהסכומים להם הוכיחה התובעת כי היא זכאית.

16. סוף דבר אני מקבלת את התביעה בחלקה ומחייבת את הנתבעים לשלם לתובעת סך של 6,954.33 ₪.

אשר להוצאות המשפט.

התובעת נאלצה להגיש תביעה זו, לאחר שהנתבעים לא שילמו עבור שירותים שקיבלו ממנה, בהיקף לא מבוטל, וזאת אף שעפ"י התכתובות שצורפו לא התכחשו הנתבעים לכך שהם חייבים בתשלום. הנתבעים אף לא טרחו לברר ולשלם את הסכום שאינו שנוי במחלוקת. התובעת הגישה ראשית תביעה קטנה, אשר נמחקה ולאחר מכן הגישה תביעה זו באמצעות עו"ד, ותמכה את תביעתה בשורה ארוכה של מסמכים. התנהלות הנתבעים, שהתאפיינה בשורה של מחדלים דיוניים, גרמה לסרבול ההליך והארכתו שלא לצורך. כך, לא הגישו כתב הגנה במועד שנקצב להם כך שניתן פסק דין בהעדר הגנה שבוטל; כך, בכתב ההגנה הכחישו הכחשות סתמיות וגורפות ונדרשו מספר החלטות שיפוטיות על מנת לגרום להם להתייחס באופן קונקרטי לחיובים. אף לאחר מינוי המומחית לא קיימו הנתבעים את החלטת בית המשפט ורק לאחר מספר החלטות שיפוטיות הודיעו כי הם מסכימים למתן פסק דין על סמך החומר הקיים בתיק תחת מינוי המומחית.

בנסיבות אלו, אין ספק כי התובעת זכאית לפסיקת הוצאות לטובתה.

מן העבר השני יש לציין כי אף התובעת בהתנהלות, תרמה להתנהלות הבלתי עניינית של התיק (ראו בהקשר זה פרוטוקול הדיון מיום 21.2.2023 והחלטות מיום 27.2.2023 ו-11.4.2023).

בנסיבות אלו, ובהתחשב בסכום התביעה, מצאתי לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 2,500 ₪.

17. סוף דבר אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעת סך של 6,954.33 ₪, בצירוף הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 2,500 ₪.

הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית עד למועד התשלום בפועל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

כרמית בן אליעזר